Lõksugem lustiselt laulu
Isamaa ilust ja heast!
Isamaa üleültse
Kena ja keikipidi!
Metsad ning saledad salgud
Paistawad keikis paikus;
Mustawad männikud,
Kohisewad kuusikud,
Kajawad kaasikud,
Tammikud aga targas mõtes.
Põllud nago padjused.
Lõune tuule lõhna al
Körrewili kergelt kiigub,
Lehewili lausalt liigub.
Mäed munade moodu
Kergitawad keha kõrgelte,
Tõstawad turjad taewasse.
Järwedesse jõed jookswad
Orudes ohkades,
Kiwistikus keerutelles,
Luhades laiseldes,
Wiimate watu woodi.
Meri maruga maadleb,
Kaljukünkad käkistab;
Laened lõhuwad laewu,
Laewa küljed loksuwad.
Isamaa üleültse
Kena ja keikipiddi!
Karjad kullased käiwad
Madalat' murude mööda;
Peenik' põikaga põder
Pukab padriku paku;
Janes jookseb jupsakil,
Karu kawal kaeras,
Linnud lustiselt laulwad:
Kägu kuldne kaasikus,

Pääsukesed pääwapaistes,
Lõukesed lagedas,
Rästad aga rägastikus;
Sisask hõiskab ööde iluks
„Leina wiled widewikul,
Kurba wiled enne koitu.“
Pardid pilliroo sees peites,
Luiged laentes läikimas,
Aned aga haljendamas.
Kalad kargawad kalda alta,
Lööwad lutsu lobiselles.
Isamaa üleültse
Ilus ja igapidi!
Mehed mõistliku meelega
Kanged ja kebwad,
Tugewad töö täitjad;
Kaasad karsked ja kenad
Kiigutawad kätkid,
Wõerutawad wäetid,
Soewad suuremid;
Puna-põsedega piigad,
Peiude rõemu päikesed,
Waikse waimuga,
Suure hoolega boiawad hooned,
Kerge kätega kuduwad kangid.
Isamaa, üleültse
Kena ja keikipiddi,
Elago igaweste!
Sinsego õnnelikult
Wolis ja wäes!

* * *

Maa-rahwa Kalender 1860, lk. 17